

รัฐลิเบีย

(State of Libya)

เมืองหลวง ตริโปลี

ที่ตั้ง ตอนเหนือสุดของทวีปแอฟริกาบนชายฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ตั้งอยู่ระหว่างตูนิเซียและแอลจีเรีย กับอียิปต์ ละติจูดที่ 25.0 องศาเหนือ ลองจิจูดที่ 17.00 องศาตะวันออก มีพื้นที่ 1,759,540 ตร.กม. ใหญ่เป็นอันดับ 18 ของโลก มีชายแดนทางบกยาว 4,339 กม. และมีชายฝั่งยาว 1,770 กม.

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับทะเลเมดิเตอร์เรเนียน (1,770 กม.)
ทิศตะวันออก	ติดกับอียิปต์ (1,115 กม.)
ทิศใต้	ติดกับไนเจอร์ (342 กม.) ชาด (1,050 กม.) และซูดาน (382 กม.)
ทิศตะวันตก	ติดกับตูนิเซีย (461 กม.) และแอลจีเรีย (989 กม.)

ภูมิประเทศ ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่แห้งแล้ง และเป็นลอนเนินขนาดเล็ก บางส่วนเป็นพื้นที่ราบสูง

ภูมิอากาศ แห้งแล้งแบบทะเลทราย อุณหภูมิเฉลี่ย 20-30 องศาเซลเซียส ทางตอนเหนือตามแนวชายฝั่งมีอากาศเย็นคล้ายคลึงกับภูมิภาคแถบทะเลเมดิเตอร์เรเนียน บริเวณตอนกลางมีอากาศร้อนแบบทะเลทราย

ประชากร 7,017,224 คน (ก.ค.2564)

รายละเอียดประชากร แบ่งเป็นชาวเบอร์เบอร์และอาหรับ 97% และอื่น ๆ 3% (กรีก มอลตา อิตาลี อียิปต์ ปากีสถาน ตุรกี อินเดีย และตูนิเซีย) อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 33.65% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 62.3% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 4.04% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวมประมาณ 76.93 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศชายประมาณ 74.68 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศหญิงประมาณ 79.29 ปี อัตราการเกิด 22.23 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 3.46 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 1.76%

ศาสนา อิสลาม (ซุนนี) 96.6% คริสต์ 2.7% พุทธ 0.3% ไม่ระบุ 0.2% และอื่น ๆ 0.2% (เช่น ฮินดู ยิว และศาสนาพื้นบ้าน)

ภาษา ภาษาอาหรับเป็นภาษาราชการ แต่ก็มีประชากรตามเมืองใหญ่ที่สามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศได้ เช่น อิตาลี และอังกฤษ นอกจากนี้ ยังมีภาษาของชาวเบอร์เบอร์ (Nafusi, Ghadamis, Suknah, Awjilah และ Tamasheq)

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 91% (ปี 2558)

การก่อตั้งประเทศ ลิเบียอยู่ภายใต้การปกครองของต่างชาติมาอย่างต่อเนื่อง โดยเคยอยู่ภายใต้อาณาจักรกรีก โรมัน ไบแซนไทน์ ออตโตมัน และตั้งแต่ปี 2454 ลิเบียอยู่ภายใต้การปกครองของอิตาลี จนกระทั่งเมื่อ 21 พ.ย.2492 สมัชชาสหประชาชาติมีข้อมติให้ลิเบียได้รับเอกราชจากอิตาลี ทั้งนี้ ซัยยิด อิดริส อัลมะฮ์ดี อัชชะนูซี เจ้าผู้ครองแคว้น Cyrenaica ซึ่งเป็นผู้นำการต่อต้านการปกครองของอิตาลีระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 และเป็นผู้ดำเนินการเจรจาจนนำไปสู่การประกาศเอกราชเมื่อ 24 ธ.ค.2494 ได้รับการสนับสนุนจาก สหราชอาณาจักรให้สถาปนาพระองค์ขึ้นเป็นสมเด็จพระราชาธิบดีอิดริสที่ 1 กษัตริย์พระองค์แรกแห่งสหราชอาณาจักร ลิเบีย (ประกอบด้วย Cyrenaica Tripolitania และ Fezzan) โดยมีตรีโปลีเป็นเมืองหลวง จนกระทั่งกลุ่มนายทหารที่นำโดย พ.อ.มูอัมมาร์ กัดดาฟี (มูอัมมาร์ ก็อซซาฟี) ทำการรัฐประหารยึดอำนาจจากสมเด็จพระราชาธิบดีอิดริส ขณะที่ทรงอยู่ระหว่างการเข้ารับการถวายการรักษาพระองค์ที่ตุรกี เมื่อ 1 ก.ย.2512 และเปลี่ยนแปลงประเทศเป็นสาธารณรัฐ จนกระทั่งในปี 2553 เกิดกระแสการเรียกร้องประชาธิปไตยในประเทศกลุ่มอาหรับ (Arab spring) เริ่มต้นขึ้นในตูนิเซีย มีการเรียกร้องประชาธิปไตยในเมืองต่าง ๆ ของลิเบียเมื่อปี 2554 ซึ่ง พ.อ.กัสดาฟี ใช้การ

ปราบปรามอย่างรุนแรงจนขยายวงกว้างเป็นกระแสต่อต้านและเป็นสงครามกลางเมือง และมีการแทรกแซงจาก North Atlantic Treaty Organization (NATO) ที่สนับสนุนกลุ่มกบฏ จนสามารถโค่นล้มรัฐบาลของ พ.อ.กัตดาฟี ได้เมื่อ 23 ต.ค.2554 ซึ่งต่อมากำหนดให้เป็นวันชาติของลิเบีย

วันชาติ 23 ต.ค. (ซึ่งเป็นวันปลดแอกจาก พ.อ.มูอัมมาร์ กัตดาฟี เมื่อปี 2554)

การเมือง ลิเบียประสบปัญหาแตกแยกทางการเมือง และการแย่งชิงอำนาจทางการเมืองและผลประโยชน์ด้านน้ำมัน นับตั้งแต่การโค่นล้ม พ.อ.กัตดาฟี เมื่อปี 2554 โดยลิเบียแบ่งเป็นสองฝ่ายที่สำคัญ คือ ฝ่ายรัฐบาลลิเบีย (Government of National Accord-GNA) ของอดีตนรม. Fayeze Sarraj กับกลุ่ม High Council of State เป็นรัฐบาลที่สหประชาชาติ (UN) ให้การรับรอง โดยมีฐานที่มั่นอยู่ที่ตริโปลี ส่วนอีกฝ่ายเป็นกลุ่ม Libyan National Army (LNA) ของจอมพล Khalifa Haftar กับกลุ่ม House of Representatives (HoR) มีฐานที่มั่นทางภาคตะวันออกและทางใต้ของลิเบีย และยังสามารถควบคุมแหล่งน้ำมันที่สำคัญของลิเบีย โดยสถานการณ์ความขัดแย้งในลิเบียทวีความรุนแรงขึ้นหลังจากจอมพล Haftar เคลื่อนกำลังจากฐานที่มั่นทางตะวันออกมาบุกโจมตีเพื่อจะยึดกรุงตริโปลีจากฝ่าย GNA เมื่อ 4 เม.ย.2562 ก่อนจะมีการลงนามในข้อตกลงหยุดยิงที่เจนีวา สวิตเซอร์แลนด์ เมื่อ 23 ต.ค.2563 ปัจจุบันลิเบียอยู่ในระหว่างกระบวนการเปลี่ยนผ่านการเมืองและเตรียมจัดการเลือกตั้งใน 24 ธ.ค.2564

ฝ่ายบริหาร : การเจรจา Libyan Political Dialogue Forum (LPDF) ซึ่งมี UN เป็นตัวกลางการเจรจาเมื่อ 5 ก.พ.2564 มีมติแต่งตั้งสมาชิกสภาสูงสุด (Presidential Council-PC) จำนวน 3 คน โดยมีนาย Mohammed Al Menfi เป็นประธาน PC และแต่งตั้งนาย Abdul Hamid Dbeibeh ให้ดำรงตำแหน่ง นรม.ลิเบีย ตั้งแต่ 15 มี.ค.2564 ทำหน้าที่ชั่วคราวเพื่อจัดตั้งรัฐบาลเอกภาพแห่งชาติลิเบีย และเตรียมความพร้อมในการจัดการเลือกตั้งใน 24 ธ.ค.2564

ฝ่ายนิติบัญญัติ : เป็นแบบสภาเดียว คือ House of Representatives (HoR) หรือ Majlis Al Nuwab มีสมาชิก 200 คนมาจากการเลือกตั้งโดยประชาชน ในจำนวนนี้สงวนไว้ให้สตรี 32 คน โดยจะมีการเลือกตั้งสภา HoR ใน 24 ธ.ค.2564

ฝ่ายตุลาการ : ระบบตุลาการของลิเบียในปัจจุบันได้รับอิทธิพลมาจากสมุดปกเขียวของ พ.อ.กัตดาฟี แต่ปัจจุบันประสบปัญหาความไม่แน่นอนเนื่องจากผู้พิพากษาถูกตั้งข้อสงสัยว่ามีส่วนร่วมกับการบอบการปกครองของ พ.อ.กัตดาฟี และยังไม่ทราบว่าลิเบียจะใช้ระบบกฎหมายใดในอนาคต ทั้งนี้ ศาลแพ่งและศาลอาญามีอำนาจในการบังคับใช้กฎหมายในทางทฤษฎี ในขณะที่ศาลศาสนาดูแลด้านสถานะส่วนบุคคลตามกฎหมายอิสลามและจารีตประเพณีของชนเผ่า ปัจจุบันกระบวนการยุติธรรมลิเบียหยุดชะงักตั้งแต่ปี 2554 และมีผู้พิพากษาหลายคนถูกลอบสังหาร

เศรษฐกิจ อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของลิเบียเมื่อปี 2563 หดตัวอยู่ที่ -31.3% ซึ่งเป็นผลมาจากการชะงักงันทางการเมืองและเศรษฐกิจ จากปัญหาขัดแย้งทางการเมืองหลังสมัย พ.อ.กัฏดาฟี ตั้งแต่ปี 2554 ปัญหาการสู้รบที่นำไปสู่การปิดแหล่งน้ำมันระหว่าง ม.ค.-ต.ค.2563 ทำให้ลิเบียสูญเสียรายได้มากกว่า 10,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งการส่งออกน้ำมันเป็นรายได้หลักของลิเบีย นอกจากนี้ เศรษฐกิจลิเบียยังได้รับผลกระทบจากปัญหา COVID-19 ทำให้ราคาน้ำมันลดลงและอุปสงค์ทั่วโลกลดลง อย่างไรก็ตาม คาดว่าปี 2564 เศรษฐกิจลิเบียเติบโต 37.5% และจะเติบโต 54.9% ในปี 2565 จากการที่ลิเบียสามารถกลับมาผลิตน้ำมันได้เป็นปกติ และปัญหาการเมืองมีแนวโน้มคลี่คลายจากการจะจัดการเลือกตั้งใน 24 ธ.ค.2564

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : ดินาร์ลิเบีย (Libyan Dinar-LYD)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 4.59 LYD

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 บาท : 0.13 LYD (ธ.ค.2564)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2563)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) : 25,418 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : -31.3%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 3,699.2 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 2,389,259 คน

อัตราการว่างงาน : 19.4%

ผลผลิตทางการเกษตร : ข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์ มะกอก ผลอินทผลัม ต้นไม้จำพวกมะนาวและส้ม ผัก ถั่วลิสง ถั่วเหลือง และปศุสัตว์

ผลผลิตอุตสาหกรรม : น้ำมันปิโตรเลียม สารที่ได้จากน้ำมันปิโตรเคมี อะลูมิเนียม เหล็กและเหล็กกล้า อาหาร สิ่งทอ งานฝีมือ และปูนซีเมนต์

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : 11,763 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 8,614 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออก : น้ำมันดิบ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ก๊าซธรรมชาติ และเคมีภัณฑ์

ประเทศส่งออกสำคัญ : อิตาลี 20.8% จีน 19.3% สเปน 14% เยอรมนี 8.7% ฝรั่งเศส 7.3% อียิปต์ 6.7% สหรัฐฯ 3.5% (ปี 2562)

มูลค่าการนำเข้า : 20,377 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้า : เครื่องจักร อาหาร อุปกรณ์การขนส่ง และสินค้าอุปโภคบริโภค

ประเทศนำเข้าสำคัญ : จีน 18% ตุรกี 14.8% เกาหลีใต้ 7.4% อิตาลี 4.3% สหรัฐฯ 4.2% (ปี 2562)

การทหาร กองทัพของลิเบียอยู่ในสภาพการเปลี่ยนผ่านหลังจากการโค่นล้ม พ.อ.กัตตาฟี เมื่อปี 2554 โดยกองทัพเดิมถูกยุบเลิก และแยกตัวไปเข้าร่วมเป็นกองกำลังติดอาวุธของฝ่าย GNA และฝ่าย LNA โดยกองกำลังของทั้งสองฝ่ายประกอบด้วยหน่วยกองกำลังกึ่งทหาร ชนเผ่า และพลเรือนติดอาวุธ มีการฝึกอบรมค่อนข้างต่ำ ปัจจุบันได้รับการสนับสนุนทางทหารจากต่างประเทศ ได้แก่ รัสเซีย และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (UAE) สนับสนุนฝ่าย LNA ส่วนตุรกี สนับสนุนฝ่าย GNA

ยุทธโศปกรณ์สำคัญ ฝ่าย GNA ทบ. ได้แก่ รถถังหลัก (MBT) รุ่น T-55 และ T-72 ยานรบทหารราบหุ้มเกราะ (IFV) รุ่น BMP-2 ยานลำเลียงพลหุ้มเกราะ (APC) ประเภทต่าง ๆ ยานอรรถประโยชน์หุ้มเกราะ (AUV) รุ่น Lenco Bearcat G3 และรุ่น Nimr Ajban ยานหุ้มเกราะกู้ภัย (ARV) รุ่น Centurion 105 AVRE อาวุธนำวิถีต่อสู้อากาศยาน (MSL) รุ่น 9P157-2 Khrizantema-S ปืนใหญ่อัตตาจร (SP) รุ่น Palmaria และปืนใหญ่ลากจูง (TOWED) รุ่น D-30 ขีปนาวุธต่อสู้อากาศยานพื้นสู่อากาศ (SAM) รุ่น QW-18 (CH-SA-11) และปืนอัตตาจรต่อต้านอากาศยานรุ่น ZPU-2 และรุ่น ZU-32-2

ทร. ได้แก่ เรือลาดตระเวนชายฝั่ง มากกว่า 3 ลำ เรือรบสะเทินน้ำสะเทินบก 1 ลำ เรือส่งกำลังบำรุงและสนับสนุน 2 ลำ กองกำลังชายฝั่ง (coast guard) ได้แก่ เรือลาดตระเวนและเรือรบชายฝั่ง 9 ลำ

ทอ. ได้แก่ เครื่องบินโจมตีพื้นดิน (FGA) รุ่น MiG-23BN 2 เครื่อง เครื่องบินโจมตี (ATK) รุ่น J-21 Jastrebt 1 เครื่อง เครื่องบินฝึกรบ (TRG) รุ่น G-2 Galeb รุ่น L-39ZO รุ่น SF-260 รวมมากกว่า 10 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์โจมตี (ATK) รุ่น Mi-24 Hind เฮลิคอปเตอร์ขนส่ง (TPT) รุ่น Mi-17 Hip และขีปนาวุธจากอากาศสู่อากาศ (AAM)

ฝ่าย LNA หรือกองกำลัง Libyan Arab Armed Forces (LAAF) ทบ. ได้แก่ รถถังหลัก (MBT) รุ่น T-55 T-62 และ T-72 ยานหุ้มเกราะลาดตระเวน (RECCE) รุ่น BRDM-2 และ EE-9 Cascavel ยานรบทหารราบหุ้มเกราะ (IFV) รุ่น BMP-1 และ Ratel-20 ยานลำเลียงพลหุ้มเกราะ (APC) รุ่น M113 รุ่น Al-Mared รุ่น BTR-60PB รุ่น Mbombe-6 รุ่น Nimr Jais รุ่น Puma รุ่น Al-Wahsh รุ่น Caiman รุ่น Streit Spartan และรุ่น Streit Typhoon ยานอรรถประโยชน์หุ้มเกราะ (AUV) รุ่น Panthera T6 และ Panthera F9 อาวุธนำวิถีต่อสู้อากาศยาน (MSL) ปืนไร้แรงสะท้อนถอยหลังต่อสู้อากาศยาน (RCL) ปืนใหญ่อัตตาจร (SP) รุ่น 2S1 Gvodzika และปืนใหญ่ลากจูง (TOWED) รุ่น D-30 ปืนใหญ่ยิงระเบิด (MRL) รุ่น Type-63 และรุ่น BM-21 Grad และปืนครก (MOR) รุ่น M106 ขีปนาวุธจากพื้นสู่อากาศ (SAM) และปืนอัตตาจรต่อต้านอากาศยาน

ทร. ได้แก่ เรือลาดตระเวนชายฝั่ง มากกว่า 7 ลำ เรือส่งกำลังบำรุงและสนับสนุน 1 ลำ

ทอ. ได้แก่ เครื่องบินขับไล่ (FTR) รุ่น MiG-23 Flogger โจมตีพื้นดิน (FGA) 11 เครื่อง เครื่องบินฝึกรบ (TRG) 12 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์โจมตี (ATK) รุ่น Mi-24/35 Hind เฮลิคอปเตอร์ขนส่ง (TPT) รุ่น Mi-8/Mi-17 Hip และขีปนาวุธจากอากาศสู่อากาศ (AAM)

ปัญหาด้านความมั่นคงที่น่าติดตาม

1) สถานการณ์ความไร้เสถียรภาพทางการเมืองและความมั่นคงของประเทศ หลังจากการโค่นล้ม พ.อ.กัตตาฟี โดยลิเบียเริ่มเกิดการสู้รบรุนแรงมากขึ้นในตรีโปลี เมื่อจอมพล Haftar เคลื่อนกำลังจากฐานที่มั่น ทางภาคตะวันออกของลิเบีย รุกโจมตีเพื่อหวังยึดตรีโปลีจากฝ่ายรัฐบาลลิเบีย ตั้งแต่ 4 เม.ย.2562

โดยจอมพล Haftar ระบุว่าเพื่อปราบปรามกลุ่มก่อการร้าย และกลุ่มอาชญากรรมที่เชื่อว่าการได้รับการสนับสนุนจาก GNA ทั้งนี้ ทั้งสองฝ่ายลงนามในข้อตกลงหยุดยิงถาวรที่เจนีวา สวิตเซอร์แลนด์ เมื่อ 23 ต.ค.2563 และมีการจัดประชุม Libyan Political Dialogue Forum (LPDF) เมื่อ 5 ก.พ.2564 มีมติแต่งตั้งสมาชิกสภาสูงสุดและ นรม.ลิเบียชั่วคราว เพื่อจัดตั้งรัฐบาลเอกภาพแห่งชาติลิเบีย และเตรียมความพร้อมในการจัดการเลือกตั้งใน 24 ธ.ค.2564 โดยผู้สมัครรับเลือกตั้งที่สำคัญ ได้แก่ จอมพล Haftar และนาย Saif al-Islam Gaddafi บุตรชายของ พ.อ.กัสดาฟี

2) ปัญหาการก่อการร้าย ลิเบียมีกลุ่มติดอาวุธต่าง ๆ เป็นจำนวนมากหลังจากการโค่นล้ม พ.อ.กัสดาฟี อีกทั้งยังมีความพยายามของกลุ่มก่อการร้ายสากลที่อาจอาศัยสภาพไร้กฎหมายในลิเบียเพื่อเข้ามาแสวงประโยชน์ โดยใช้เป็นแหล่งพักพิง การฝึกอบรม และเป็นฐานที่มั่น โดยเฉพาะกลุ่มก่อการร้ายที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มอัลกออิดะฮ์ และกลุ่ม Islamic State (IS) ที่อาจหมายยึดลิเบียเป็นฐานที่มั่นในแอฟริกา หลังจากก่อนหน้านี้เคยยึดเมือง Sirte เมื่อปี 2558 แต่ถูกขับออกเมื่อ ธ.ค.2559 โดยกลุ่ม IS มีแนวโน้มก่อเหตุทางตอนกลางและทางใต้ของลิเบีย มุ่งเป้าหมายชาวต่างชาติและผลประโยชน์ของชาวต่างชาติในลิเบีย โดยเฉพาะในเมือง Tripolitania และเมือง Murzuq นอกจากนี้ ยังมีกองกำลังติดอาวุธที่มุ่งโจมตีภาคส่วนพลังงานในเมือง Sirte และเมือง Murzuq เพื่อควบคุมแหล่งน้ำมัน รวมทั้งแรงงานชาวต่างชาติในบริษัทน้ำมันยังเสี่ยงถูกลักพาตัวสูง ทั้งนี้ การโจมตีแหล่งน้ำมันของลิเบีย จะส่งผลกระทบด้านพลังงานโลก ทำให้ปริมาณและราคาน้ำมันในตลาดโลกเกิดความผันผวนและอาจปรับตัวสูงขึ้น เนื่องจากลิเบียเป็นแหล่งน้ำมันที่สำคัญของโลก โดยเฉพาะส่งออกไปยังตลาดยุโรปเป็นหลัก ได้แก่ อิตาลี สเปน ฝรั่งเศส เยอรมนี และเนเธอร์แลนด์

3) ปัญหาผู้อพยพชาวแอฟริกาที่ยังนิยมใช้ลิเบียเป็นทางผ่านข้ามทะเลเมดิเตอร์เรเนียนเพื่อต่อไปยังยุโรปในการแสวงหาชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ได้แก่ ABEDA, AfDB, AFESD, AMF, AMU, AU, BDEAC, CAEU, COMESA, FAO, G-77, IAEA, IBRD, ICAO, ICC, ICRM, IDA, IDB, IFAD, IFC, IFRCs, ILO, IMF, IMO, IMSO, Interpol, IOC, IOM, IPU, ISO, ITSO, ITU, LAS, MIGA, NAM, OAPEC, OIC, OPCW, OPEC, PCA, UN, UNCTAD, UNESCO, UNIDO, UNWTO, UPU, WCO, WFTU, WHO, WIPO และ WMO นอกจากนี้ ยังเป็นผู้สังเกตการณ์ของ WTO

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ลิเบียส่งเสริมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเฉพาะให้ความสำคัญในด้านการศึกษาในสาขาที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ นอกจากนี้ ยังมีโครงการพัฒนาไฟฟ้าพลังนิวเคลียร์ โดยมีเตาปฏิกรณ์วิจัยนิวเคลียร์ขนาด 10 เมกะวัตต์ที่เมืองตางญูร้อ

การขนส่งและโทรคมนาคม ท่าอากาศยานพาณิชย์ 8 แห่ง โดยมีท่าอากาศยานนานาชาติสำคัญ คือ ท่าอากาศยานนานาชาติตริโปลี ส่วนท่าเรือ 17 แห่ง ที่สำคัญ ได้แก่ Az Zawiyah, Marsa al Burayqah, Ra's Lanuf และ Tripoli ท่าส่งน้ำมันที่ Az Zawiyah และ Ra's Lanuf ท่าส่งก๊าซธรรมชาติเหลวที่ Marsa el Brega ถนนระยะทาง 100,024 กม. ท่าส่งผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมระยะทาง 11,630 กม. การโทรคมนาคม :

โทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 1.576 ล้านเลขหมาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ 6.02 ล้านเลขหมาย รหัสโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศ +218 จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตคิดเป็น 21.3% ของจำนวนประชากรทั้งหมด รหัสอินเทอร์เน็ต .ly

การเดินทาง สายการบินลิเบียไม่มีเที่ยวบินตรงมายังกรุงเทพฯ ผู้ที่ประสงค์จะเดินทางไปลิเบียต้องต่อเครื่องบินในยุโรป เช่น ฝรั่งเศส ตุรกี หรือสหรัฐอเมริกาหรับเอมิเรตส์ เวลาที่ลิเบียช้ากว่าไทย 5 ชม. นักท่องเที่ยวไทยเดินทางเข้าลิเบียต้องขอรับการตรวจลงตราที่ สอท.ลิเบียประจำกรุงเทพฯ

ความสัมพันธ์ไทย-ลิเบีย

ลิเบียสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับไทยเมื่อ 16 มี.ค.2520 และไทยเปิด สอท. ประจำ 트리โปลี เมื่อ 5 มี.ค.2552 โดยให้มีเขตอาณาครอบคลุมไนเจอร์ ชาด และตูนิเซีย ต่อมาเมื่อปี 2557 สอท.ไทย ประจำตรีโปลี ปิดดำเนินการชั่วคราวเนื่องจากสถานการณ์ความรุนแรงในลิเบีย ปัจจุบันมอบหมายให้ สอท.ไทย ประจำโรม อิตาลี ดูแลลิเบีย ขณะที่ฝ่ายลิเบียมอบหมายให้ สอท.ลิเบีย ประจำมะนิลา ฟิลิปปินส์ มีเขตอาณาครอบคลุมประเทศไทย รวมทั้งต้องการเปิด สอท.ลิเบีย ขึ้นในไทย ที่ผ่านมา ลิเบียได้ให้การสนับสนุนมูลนิธิช่วยเหลือเด็กกำพร้าของมูลนิธิสตรีไทยมุสลิมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ และให้การสนับสนุนการก่อสร้างอาคารลิเบียเป็นที่ทำการของมูลนิธิดังกล่าว และใช้เป็นอาคารเรียนสำหรับเยาวชนไทยมุสลิมด้วย

ด้านเศรษฐกิจ การค้าไทย-ลิเบีย ปี 2563 มีมูลค่า 512.55 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยไทยส่งออกมูลค่า 190.32 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และนำเข้ามูลค่า 322.22 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยเป็นฝ่ายเสียเปรียบดุลการค้า 131.90 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในช่วง ม.ค.-ต.ค.2564 การค้าสองฝ่ายมีมูลค่า 1,032.13 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยไทยส่งออกมูลค่า 144.57 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และนำเข้ามูลค่า 887.56 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยเป็นฝ่ายเสียเปรียบดุลการค้า 742.99 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออกสำคัญของไทยปี 2563 ได้แก่ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป รถยนต์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ ผลไม้กระป๋องและแปรรูป รองเท้าและชิ้นส่วน ตู้เย็น ตู้แช่แข็งและส่วนประกอบ สินค้าสำคัญที่ไทยนำเข้าจากลิเบียปี 2563 ได้แก่ น้ำมันดิบ สินแร่โลหะ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ ผัก ผลไม้และของปรุงแต่งที่ทำจากผัก ผลไม้ ถั่วและสายเคเบิล

Abdul Hamid Dbeibeh

- ตำแหน่ง** นรม.รัฐบาลเอกภาพแห่งชาติลิเบีย ตั้งแต่ 15 มี.ค.2564 โดยจะดำรงตำแหน่งชั่วคราว เพื่อเตรียมจัดการเลือกตั้งทั่วไปใน 24 ธ.ค.2564
- เกิด** 13 ก.พ.2502 (อายุ 63 ปี/ปี 2565) ที่เมือง Misrata ลิเบีย
- การศึกษา** สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทด้านวิศวกรรม มหาวิทยาลัยโตรอนโต แคนาดา
- ประวัติการทำงาน** - ประธานบริษัท Libyan Investment and Development Company ซึ่งเป็นบริษัทก่อสร้างรายใหญ่ของลิเบีย
- ผู้จัดการทีมฟุตบอล Al-Ittihad
- ประธานบริหารบริษัท Libyan Investment and Development Company (LIDCO) ซึ่งรับผิดชอบโครงการด้านกิจการสาธารณะของรัฐบาลลิเบีย
- ประวัติทางการเมือง**
- 15 มี.ค.2564 ดำรงตำแหน่ง นรม.รัฐบาลเอกภาพแห่งชาติลิเบีย
-

คณะรัฐมนตรีลิเบีย

นรม.	Abdul Hamid Dbeibeh
รอง นรม.ของลิเบีย ต่อ.	Hussein Atiya Abdul Hafeez Al-Qatrani
รอง นรม.ของลิเบีย ตต.	Ramadan Ahmed Boujenah
ประธานสภาสูงสุด	Mohammad Younes Menfi
สมาชิกสภาสูงสุด	Abdullah Hussein Allafi
สมาชิกสภาสูงสุด	Mossa Al-Koni
รมว.กระทรวงคลัง	Khaled Al-Mabrouk Abdullah
รมว.กระทรวงยุติธรรม	Halima Ibrahim Abdel Rahman
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Ali Muhammad Miftah Al-Zinati
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Khaled Ahmed Mazen
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ	Musa Muhammad Al-Maqrif
รมว.กระทรวงอุดมศึกษาและการวิจัยทางวิทยาศาสตร์	Imran Muhammad Abdul Anabi Al-Qeeb
รมว.กระทรวงเทคนิคและอาชีวศึกษา	Saeed Sifaw
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Najla Mangoush
รมว.กระทรวงกลาโหม	นรม.Abdul Hamid Dbeibeh
รมว.กระทรวงวางแผน	Kamel Braik Al-Hassi
รมว.กระทรวงกิจการสังคม	Wafaa Abu Bakr Muhammad Al-Kilani
รมว.กระทรวงเศรษฐกิจและการค้า	Omar Ali Al-Ajili
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมและเหมืองแร่	Ahmed Ali Muhammad Omar
รมว.กระทรวงราชการ	Abdul Fattah Saleh Muhammad Al-Khawja
รมว.กระทรวงรัฐบาลท้องถิ่น	Badr Al-Din Al-Sadiq Al-Toumi
รมว.กระทรวงเยาวชน	Fathallah Abd Al-Latif Al-Zani
รมว.กระทรวงน้ำมันและแก๊สธรรมชาติ	Muhammad Ahmad Muhammad Aoun
รมว.กระทรวงแรงงาน	Ali Al-Abed Al-Reda Abu Azoum
รมว.กระทรวงเกษตร	Hamad Abdul-Razzaq Taher Al-Marimi
รมว.กระทรวงวัฒนธรรม	Mabrouka Othman Oki
รมว.กระทรวงทรัพยากรทางการเงิน	Tariq Abdel Salam Mustafa Abu Flika
รมว.กระทรวงปศุสัตว์และทรัพยากรทางทะเล	Tawfiq Saeed Mofteh Al-Dorsi
รมว.กระทรวงกีฬา	Abdul Shafi Hussein Muhammad Al-Juifi
รมว.กระทรวงการท่องเที่ยว	Abd Al-Salam Abdullah Al-Lahi-Tiki
รมว.กระทรวงสิ่งแวดล้อม	Ibrahim Al-Arabi Mounir
รมว.กระทรวงที่อยู่อาศัยและการก่อสร้าง	Zuhair Ahmed Mahmoud
รมว.กระทรวงคมนาคม	Muhammad Salem Al-Shahoubi